

CO DZIEJE SIĘ
PO ABORCJI?
DRUGA STRONA HISTORII

JONATHAN JEFFES

Przedmowa

Około dwadzieścia lat temu ukończyłem studia dla terapeutów specjalizujących się w poradnictwie osobom dotkniętym sytuacją ciąży kryzysowej. Wraz z grupą współpracowników od lat zaangażowani jesteśmy w tego rodzaju pracę w centrum Londynu i ustawicznie spotykamy się z prośbami kobiet (i mężczyzn) o pomoc w problemach, których źródłem była aborcja. Na bazie tych doświadczeń nabraliśmy silnego przekonania o tym, że istnieje ogromna potrzeba niesienia pomocy osobom, które doświadczyły w swoim życiu aborcji. W 1993 roku, wspólnie z Nicky-Sue Leonard, przygotowaliśmy program terapii poaborcyjnej w formie kursu, który od tego czasu prowadzony jest przez nas regularnie. Przez lata nasz zespół miał możliwość poznania szerokiego grona osób reprezentujących różne grupy wiekowe, społeczne i etniczne. W sumie przeprowadziliśmy przez nasz program terapii poaborcyjnej grupę ponad trzystu kobiet i kilkudziesięciu mężczyzn, z których większość zdecydowała się na aborcję będąc w wieku dwudziestu kilku lat. Mniejszą grupę stanowili ci, którzy dokonali aborcji jako nastolatki, lub też będąc już po trzydziestce.

Książka ta oparta jest na doświadczeniach zebranych przeze mnie podczas prowadzenia kursów poaborcyjnych. Zawiera spostrzeżenia, które wydają mi się szczególnie pomocne gdy rozmawiam z ludźmi na temat aborcji. W pierwszych kilku rozdziałach wyjaśniam jak to się stało, że zająłem się tym problemem, tłumacząc dlaczego autorem książki jest mężczyzna i przedstawiam w zarysie główne części składowe całościowego poglądu na problem aborcji. Staram się udzielić odpowiedzi na następujące pytania: Jacy ludzie decydują się na aborcję? Dlaczego kobiety zachodzą w ciążę choć tego nie chcą?

Co się dzieje z nimi po aborcji? Jakie różnice w podejściu do problemu aborcji występują pomiędzy mężczyznami i kobietami?

Na przestrzeni ostatnich lat wielokrotnie proszony byłem o zabieranie głosu na temat aborcji na spotkaniach różnych grup kościelnych. Dyskusja podczas tych spotkań najczęściej sprowadzała się do wątku: „Wszystko i tak zależy od tego, co przyjmujemy za moment powstania życia ludzkiego.” W podobny sposób kształtuje się dyskusja na temat aborcji w naszej kulturze – podstawowym pytaniem staje się problem określenia momentu, w którym zaczyna się życie ludzkie. Ja natomiast uważam, że – w kontekście aborcji – należy podkreślać zupełnie inną kwestię. Wydaje mi się, że o wiele bardziej pomocne byłoby zadanie pytania o to, co dzieje się po aborcji. I czy doświadczenia mężczyzn i kobiet przeżywających poczucie silnego związania faktem przeszłej aborcji mogą nam coś powiedzieć na temat tego, kiedy rozpoczyna się życie ludzkie?

Niniejsza książka jest próbą szukania odpowiedzi na powyższe pytania. Choć podejście to może wydawać się nieoczywiste, sądzę jednak, że takie właśnie, a nie inne ujęcie problemu aborcji może sprawić, że ta trudna tematyka stanie się przystępna również dla tych, którzy wcześniej nie podejmowali prób głębszego jej przeanalizowania. Mam nadzieję, że książka ta pomoże Czytelnikowi wyrobić sobie adekwatne, pełne współczucia i zrozumienia stanowisko wobec tych, którzy albo sami stają przed faktem niezamierzonej ciąży, albo też dokonali już aborcji w przeszłości. Chociaż książka ta adresowana jest w pierwszym rzędzie do chrześcijan, wiele z opisanych tu kwestii może zainteresować znacznie szersze grono Czytelników.

Przez lata nasze kursy poaborcyjne były miejscem wielu niezwykle głębokich rozmów na temat natury aborcji i na temat powodów, dla których poszczególne osoby znajdują się w takich, a nie innych sytuacjach życiowych. Celem tej książki jest przedstawienie pewnych głębokich problemów podnoszonych na spotkaniach w naszych małych grupach – problemów, o których w publicznych dyskusjach w zasadzie się nie słyszy. Gdyby kobiety i mężczyźni z naszych małych

grup mieli możliwość publicznego zabrania głosu to, o czym chcieliby mówić i przed czym przestrzec? Jak opisaliby to poczucie związania jakiego doświadczają po aborcji? Ich słowa to świadectwo z pierwszej ręki. Ich głos zasługuje na wysłuchanie.

Ostatnia część książki jest zaproszeniem dla wszystkich chrześcijan do osobistej refleksji na temat aborcji. Zależy mi na tym, aby kultura naszego kościoła w swym podejściu do tej kwestii przeniknięta była współczuciem i zrozumieniem oraz by każdy chrześcijan potrafił – w momencie kiedy znajdzie się w sytuacji nieplanowanej ciąży – wybrać świadomie i odważnie najlepszą z dróg.

Niniejsza książka jest moją drugą pozycją poświęconą tematowi aborcji. Poprzednia nosi tytuł: Aborcja - Przerwać milczenie w kościele. W tej, którą Czytelnik trzyma teraz w ręce szczegółowo przyglądam się temu co dzieje się po aborcji. Jednakże dwa rozdziały – omówienie danych statystycznych oraz rozdział poświęcony wyrobieniu sobie własnego zdania przez chrześcijan (wraz z odpowiednimi relacjami i świadectwami) – zostały w znacznej mierze powtórzone w obydwu.

Z mojego doświadczenia wynika, że generalnie rzecz biorąc ludzie nie czują się swobodnie czy to rozważając, czy dyskutując o aborcji. Dużo łatwiej natomiast przychodzi im słuchanie opowieści kobiet i mężczyzn, którym pomagaliśmy. Pozwólcie zatem, że na początek opowiem jedną z historii, jakie wydarzyły się na naszym kursie.

Wciąż żywy jest w mojej pamięci obraz pewnej młodej kobiety, która pojawiła się na jednym z pierwszych spotkań naszej grupy poaborcyjnej.

Miała dwadzieścia kilka lat i ubrana była w czarną spódnicę, czarną bluzkę, czarne buty i czarny płaszcz. Twarz miała śmiertelnie bladą, a skóra na jej twarzy zdawała się być napięta, jak gdyby miała to odzwierciedlać jej napięcie wewnętrzne. Paznokcie miała pomalowane na czarno, usta pomalowane czarną szminką, włosy spięte czarnym szalem. Jej wygląd nie był jednak wyrazem zainteresowania gotycką subkulturą - był jej osobistą deklaracją. Choć cała ta czerń

robiła duże wrażenie, to jednak najbardziej poruszające były jej oczy. Pozbawione życia, nieobecne, zupełnie nie pasujące do kogoś tak młodego. Gdy weszła do pomieszczenia wszyscy na chwilę przerwali rozmowy. Byliśmy przyzwyczajeni do tego, że osoby pierwszy raz pojawiające się na naszych spotkaniach mają napięcie wypisane na twarzy, ale to wejście - nawet jak na nasze standardy - było dramatyczne.

Osiem tygodni później, na ostatnim wieczorze kursu – jaka zmiana! Ta sama kobieta staje w drzwiach w białej sukni, usta rumiane, włosy spływają na ramiona. Uśmiechnięta, jej oczy są żywe i jasne. Śmieje się, wygląda na rozluźnioną i pewną. Po spotkaniu, wychodząc, podeszła do nas podziękować. Powiedziała: „Przywróciliście mi to co zostało zabrane przez aborcję. Czuję się w pełni kobietą na nowo”. Rok później dowiedziałem się, że wyszła za męża, a po jakimś czasie otrzymaliśmy list, z którego dowiedzieliśmy się, że jest w ciąży. Napisała, że szczerze dziękuje i że gdyby nie ten kurs, to nie wyszłaby za męża, ani nie chciałaby mieć dziecka.

Choć wygląd tej kobiety był niecodzienny, to jednak jej wewnętrzne zmagania do wyjątkowych nie należą. Raz po raz byliśmy świadkami działania tych samych mechanizmów i ujawniania się tych samych problemów. Oczywiście istnieją pewne różnice w tym, jak poszczególni ludzie radzą sobie z tym trudnym doświadczeniem. Jednak różnice te nie są tak duże, jak można by przypuszczać mając na uwadze silne zróżnicowanie grupy ludzi, która do nas trafia. Wspomniana kobieta doświadczyła realnej zmiany poprzez udział w naszym kursie – odkryła, że świat może mienić się pięknymi barwami. Na każdym naszym kolejnym kursie modlimy się o to, by proces przemiany i odnowy znów się dokonał.

Mam nadzieję, że i Tobie drogi Czytelniku - niezależnie od sytuacji w jakiej się znajdujesz - dane będzie doświadczyć jakiegoś aspektu tej pozytywniej przemiany.

Jonanthan Jeffes

CO DZIEJE SIĘ PO ABORCJI? DRUGA STRONA HISTORII

CHOĆ ABORCJA BYWA SZEROKO AKCEPTOWANA, RZADKO POWAŻNIE ROZMAWIA SIĘ O NIEJ W NASZYM SPOŁECZEŃSTWIE. JEDNA TRZECIA KOBIET W WIELKIEJ BRYTANII W CIĄGU SWOJEGO ŻYCIA DOKONA ABORCJI. CO DOŚWIADCZENIA TYCH KOBIET MOGĄ POWIEDZIEĆ NAM O TYM KIEDY ROZPOCZYNA SIĘ ŻYCIE LUDZKIE? I CO PÓŹNIEJ DZIEJE SIĘ Z TYMI KOBIETAMI?

Jonathan Jeffes od dwudziestu lat prowadzi grupy terapii poaborcyjnej w różnych kościołach w Londynie. Bazując na swoim doświadczeniu w książce tej stara się udzielić odpowiedzi na następujące pytania:

- Dlaczego niektóre kobiety (i mężczyźni) nie potrafią uwolnić się od wspomnień związanych z podjęciem decyzji o aborcji?
Jak wygląda ich życie po aborcji?
- Co mężczyźni myślą na temat aborcji?
- Którędy wiedzie droga do wyzwolenia i uzdrowienia dla osób borykających się z destrukcyjnymi skutkami aborcji?
- Jak chrześcijanin powinien reagować w sytuacjach zetknięcia się z problemem aborcji?
- W jaki sposób Kościół może wspierać osoby borykające się ze skutkami aborcji?

ISBN 978-83-944951-0-7

9 788394 495107 >

Jonathan Jeffes - mąż i ojciec, chrześcijanin, terapeuta, autor, pilot helikopterów. Doradca w dziedzinie ciąży kryzysowej, od dwudziestu lat prowadzi grupy terapii poaborcyjnej dla kobiet i mężczyzn. Regularnie wypowiada się na ten temat zarówno w kościołach jak i na uczelniach teologicznych w Wielkiej Brytanii. Jest autorem dwóch innych pozycji na temat aborcji.

www.klosy.org
biuro@klosy.org